

Arrest

**nr. 141 936 van 26 maart 2015
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Antwerpen, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Antwerpen van 29 oktober 2010 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen niet in overweging wordt genomen.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de repliekmemorie

Gelet op de beschikking van 29 januari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. MEEUWISEN, die loco advocaat M. COTTYN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 15 december 2009 bij de burgemeester van de stad Antwerpen een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De burgemeester van de stad Antwerpen neemt op 29 oktober 2010 de beslissing tot niet in overwegingname van de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf. Deze beslissing is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een aanvraag om machtiging tot verblijf op deze grond enkel worden ingediend bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft. De burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft maakt deze vervolgens over aan de minister of zijn gemachtigde. Het is dan ook evident dat de burgemeester van de stad of gemeente waar de verblijfsaanvraag wordt ingediend – teneinde na te gaan of de aanvraag rechtsgeldig werd ingediend – moet verifiëren of de aanvrager daadwerkelijk woont op het grondgebied van de stad of gemeente waar hij stelt te verblijven en deze aanvraag enkel in ontvangst kan nemen indien de betrokken vreemdeling ook daadwerkelijk op het grondgebied van zijn of haar stad verblijft.

In de thans bestreden beslissing geeft de burgemeester van de stad Antwerpen aan dat niet kon worden vastgesteld dat verzoeker daadwerkelijk verblijft op het grondgebied van zijn stad, terwijl een aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet enkel rechtsgeldig kan gebeuren bij de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

Uit informatie voorhanden in het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker op 6 juni 2011 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet indiende die wel in overweging werd genomen. In de beslissing die in dit verband door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding werd genomen op 28 december 2012 werd daarenboven ook aangeduid dat verzoeker op dat ogenblik niet langer in Antwerpen woonde doch wel in de gemeente Ganshoren. Verzoeker betwist ter terechtzitting deze gegevens niet en geeft ook niet aan thans opnieuw in Antwerpen te verblijven.

De Raad stelt vast dat niet blijkt welk belang verzoeker nog heeft bij huidig beroep, nu een door hem op een later tijdstip ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op dezelfde grond alsnog in overweging werd genomen en werd overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken te Brussel en daarnaast niet langer blijkt dat verzoeker nog verblijft te Antwerpen waardoor ingeval van nietigverklaring van de bestreden beslissing verweerder ook niet langer vermog vast te stellen dat verzoeker op zijn grondgebied verblijft en niet anders kan dan andermaal te besluiten tot het niet in overweging nemen van de aanvraag om machtiging tot verblijf. Ter terechtzitting gevraagd om zijn actuele belang toe te lichten bij huidig beroep, gelet op de voormelde vaststellingen, stelt verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter. Wanneer het belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, komt het evenwel aan verzoeker toe daarover standpunt in te nemen en het actuele karakter van zijn belang aan te tonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810). Door zich louter te gedragen naar de wijsheid van de voorzitter, maakt verzoeker – gelet op de gedane vaststellingen – niet aannemelijk nog een actueel belang te hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

2.3. Het beroep tot nietigverklaring is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS